

Τίτλος άρθρου που ασφαλώς προκαλεί το ενδιαφέρον του αναγνώστη του χτεσινού κυριακάτικου φύλλου καθημερινής πολιτικής εφημερίδας. Πράγματι, χρειαζόμαστε μια νέα εξωτερική πολιτική· ανανέωση της σχέσεώς μας με τον έξω κόσμο· με την διεθνή πραγματικότητα. Η ως τώρα έχει μπαγιατέψει. Οι νέοι άνθρωποι· ανανεώνουν τη χώρα! Καραμανλής· Παπανδρέου· Σαμαράς· ένας πιο νέος ο Τσίπρας. Και ένας υποψήφιος ακόμα πιο νέος. (Στη Γερμανία έκαμε την ανανέωση ένας ηγέτης στην όγδοη δεκαετία του. Είχε νέα αντίληψη του κόσμου).

Το θεμέλιο “της νέας εξωτερικής πολιτικής”: “Ανήκομεν εις την Δύσιν”. Νέο από την εποχή που ως πρωθυπουργός ο Ιωάννης Μεταξάς είπε το όχι (*alors, c' est la guerre*) στη φασιστική Ιταλία· σύμμαχο της ναζιστικής Γερμανίας· σύμμαχο της Σοβιετικής Ένωσης! Τι λέω; Από την εποχή Ελευθερίου Βενιζέλου. Α' Παγκόσμιος Πόλεμος· εκστρατευτικό σώμα στην Ουκρανία (1919).

«Η νέα εξωτερική πολιτική της Ελλάδας πρέπει να έχει συνολικό Όραμα και Μακρόπνοη Στρατηγική». Αποκαλυπτική παρατήρηση! Γιατί δεν λέει τίποτα! Συνολικό όραμα! Οράματα και θάματα. Διότι θάματα χρειάζονται για να χαρακτηριστούν νέα τα κατά τον συγγραφέα του άρθρου συστατικά της “νέας εξωτερικής πολιτικής”. Πρώτο: «Η Ελλάδα πρέπει να είναι μια χώρα φιλόδοξη, δυναμική, με αυτοπεποίθηση και όχι να παρουσιάζεται ως ο μόνιμος επαίτης». Είμαι βέβαιος πως κάπως έτσι θα μπορούσε να χαρακτηρίσει τη χώρα του ο οποιοσδήποτε ηγέτης· μηδέ του Γκρούεφσκι εξαιρουμένου: «Η Μακεδονία πρέπει...» Αλήθεια! για το όνομα της FYROM ούτε λέξη ο Μακεδόνας αρθρογράφος. Είναι θέμα που επηρεάζει αρνητικά την εξωτερική πολιτική μας από τη δεκαετία του 1990· και πρωτύτερα. Ποια είναι η συγκεκριμένη θέση της “νέας εξωτερικής πολιτικής”;

Δεύτερο συστατικό: «Η νέα εξωτερική πολιτική της Ελλάδας πρέπει να είναι πάνω από τα κόμματα ... γιατί η εθνική ομοψυχία είναι η βάση επίτευξης των στόχων που καλούμαστε να κατακτήσουμε». Έτσι. Ούτε λέξη για το ποιοί είναι οι στόχοι αυτοί. Αντιφατική, βαθύτατα, πρόταση. Πώς μπορούμε να συμφωνήσουμε όταν δεν ξέρουμε, όταν δεν διευκρινίζεται στο άρθρο, ποια είναι τα θέματα, επί των οποίων πρέπει να αρθούμε πάνω από τα κόμματα! Να επιδείξουμε εθνική ομοψυχία! Δεύτερη παράλειψη συγκεκριμένων ιδεών και προτάσεων, επί των οποίων θα εδράζεται η “νέα εξωτερική πολιτική”. Αν νοείται το “ανήκομεν εις την Δύσιν”, αυτό είναι ταυτόσημο με το ανήκομε στην Ευρώπη, είμαστε μέλος της και είμαστε συνεταιράκια με την Αμερική στο ΝΑΤΟ. Σ' αυτά συμφωνούν όλα τα κόμματα, πλην Κ.Κ.Ε. και Λαφαζάνη. Άρα κομίζεται γλαυξ εις Αθήνας.

«Τέλος, η νέα μας εξωτερική πολιτική πρέπει να αντιλαμβάνεται ... ότι στη νέα εποχή ο δυναμικότερος παράγοντας ισχύος είναι η εικόνα της χώρας. Γι' αυτό πρέπει να αναπτύξουμε τη διπλωματία των αγορών, του εμπορίου, των επενδύσεων, του τουρισμού και του πολιτισμού». Ζήσε, μαύρε μου, να φας τριφύλλι. Όχι τη διπλωματία των αγορών... Πρέπει να αναπτύξουμε τις αγορές, το εμπόριο, τις επενδύσεις, τον τουρισμό, τον πολιτισμό. Μαζί με πολλά άλλα. Στην πράξη. Η διπλωματία είναι ψευδαίσθηση.

Θα καταλήξω αντιγράφοντας 44 λέξεις από άλλη σελίδα του ίδιου φύλλου της εφημερίδας: «Ο άλλος υποψήφιος [πρόεδρος της Ν.Δ., ο συγγραφέας του περί ου ο λόγος άρθρου] ανήκει στο στρατόπεδο του δεξιού λαϊκισμού, πολιτεύθηκε

αντιμνημονιακά, ξεκινώντας ως διορισμένος αντιπεριφερειάρχης του κ. Ψωμιάδη. Έχει στο ενεργητικό του άστοχες δηλώσεις και θέσεις, που άγονται από την επιδίωξη κολακείας των ψηφοφόρων... Όμως η αξιωματική αντιπολίτευση και η χώρα έχουν υψηλότερες απαιτήσεις» (καθηγητής Γιώργος Παγουλάτος).

Όχι με το χέρι στην καρδιά. Με το χέρι στο κέντρο της σκέψης. Με ψύχραιμη, νηφάλια, αμερόληπτη λειτουργία της λογικής.

2 Νοεμβρίου 2015

Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτος

ΣΗΜ: Εδημοσιεύθηκε, ως επιστολή, στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 4ης Νοεμ.